

Förenade målen C-75/05 P och C-80/05 P

Förbundsrepubliken Tyskland m.fl.

mot

Kronofrance SA

”Överklagande — Statligt stöd — Beslut av kommissionen att inte göra invändningar — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Intresserade parter — Regionalstöd till stora investeringsprojekt — 1998 års sektorsövergripande rambestämmelser”

Förslag till avgörande av generaladvokat Y. Bot föredraget den 6 mars 2008 . . . I - 6622

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 september 2008 . . . . . I - 6653

Sammanfattning av domen

1. *Talan om ogiltigförklaring — Fysiska och juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen*
(Artiklarna 88.2 EG, 88.3 EG och 230 fjärde stycket EG; rådets förordning nr 659/1999, artikel 1 h)
2. *Överklagande — Grunder — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna och av bevisningen — Avvisning — Domstolens kontroll av bedömningen av de faktiska omständigheterna och av bevisningen — Ej möjlig utom vid missuppfattning*
(Artikel 225.1 andra stycket EG; domstolens stadga, artikel 58 första stycket)

3. *Stöd som ges av en medlemsstat — Kommissionens undersökning — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Möjligheten att anta riktlinjer (Artikel 87.3 EG; sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt)*
4. *Förfarande — Åtgärder för bevisupptagning — Domstolens kontroll av förstainstansrättens bedömning av behovet av kompletterande information — Ej möjlig utom vid missuppfattning (Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 64)*

1. Inom ramen för kommissionens kontroll av statligt stöd, när kommissionen, utan att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 EG, på grundval av artikel 88.3 EG finner att ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden, kan de som åtnjuter processuella garantier enligt artikel 88.2 EG säkerställa att de beaktas endast om de kan överklaga kommissionens beslut till gemenskapsdomstolarna. När en sökande genom en talan om ogiltigförklaring av ett beslut som kommissionen har antagit efter en preliminär granskning söker uppnå att de processuella garantier som föreskrivs i artikel 88.2 EG beaktas, är den omständigheten att sökanden berörs i den mening som avses i denna bestämmelse följaktligen tillräcklig för att sökanden skall anses vara direkt och personligen berörd i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

När förstainstansrätten prövar huruvida talan kan tas upp till sakprövning, är den inte skyldig att – efter att ha konstaterat att sökanden kan anses vara en berörd part i den mening som avses i artikel 88.2 EG och intresserad part i den mening som avses i artikel 1 h i förordning nr 659/1999 – kräva även att det visas att denna parts position på den berörda marknaden påtagligt påverkades av att det omtvistade beslutet antogs.

(se punkterna 37–40, 43 och 44)

2. Vid ett överklagande är förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna inte underställd domstolens kontroll utom i det fall då de omständigheter och de bevis som underställts förstainstansrätten har missuppfattats.

Intresserade parter är alla medlemsstater och personer, företag eller företagsammanslutningar vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer.

(se punkterna 47–49)

3. Kommissionen har, genom att anta förhållningsregler och offentliggöra dessa och genom att tillkännage att den fortsättningsvis skulle tillämpa dem på de fall som omfattas av dem, själv begränsat utrymmet för sin skönsmässiga bedömning enligt artikel 87.3 EG och riskerar, om den frångår dessa regler, att sanktionsåtgärder vidtas mot institutionen i fråga på grund av att den åsidosatt allmänna rättsprinciper såsom likabehandlingsprincipen eller principen om skydd för berättigade förväntningar.

den fattade ett omtvistat beslut och huruvida den vid fastställandet av den tillämpliga jämningsfaktorn beaktat att stödet i fråga eventuellt var avsett för en vikande marknad. Förstainstansrätten hade även skäl att finna att rambestämmelserna ska tolkas mot bakgrund av artikel 87 EG och principen i denna artikel att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden, för att syftet med nämnda bestämmelse, det vill säga icke snedvriden konkurrens på den gemensamma marknaden, ska uppnås.

Vad specifikt gäller området för statligt stöd, har domstolen redan tidigare påpekat att kommissionen är bunden av de rambestämmelser och de meddelanden som den antar, i den mån de inte avviker från reglerna i fördraget – dessa texter kan nämligen inte ges en tolkning som innebär att räckvidden av artiklarna 87 EG och 88 EG inskränks eller som går emot syftena med nämnda artiklar – och accepteras av medlemsstaterna. I detta sammanhang ankommer det på förstainstansrätten att bedöma om kommissionen har iakttagit dessa regler.

(se punkterna 59–74)

Vid bedömningen av huruvida ett stöd som omfattas av de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt är förenligt med den gemensamma marknaden, bortser förstainstansrätten inte från det stora utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har när det gäller att kontrollera huruvida kommissionen följde rambestämmelserna när

4. Vad beträffar förstainstansrättens bedömning av en parts yrkanden om åtgärder för processledning eller för bevisupptagning, är förstainstansrätten ensam behörig att avgöra huruvida det föreligger ett eventuellt behov av att komplettera den information som den har tillgång till i anhängiggjorda mål. Frågan huruvida handlingarna i målet ska anses ha bevisvärde ingår i den självständiga bedömningen av de faktiska omständigheterna, som inte omfattas av domstolens prövning inom ramen för överklagandet, utom i fall då den bevisning som lagts fram vid förstainstansrätten har missuppfattats eller när det framgår av handlingarna i målet att de fastställda uppgifterna om omständigheterna är materiellt oriktiga.

(se punkt 78)